

פתגם השבוע בענייני גאולה

בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיקובים כו', וכיון שכך, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש . . . וכיון שכך, מובן, שכל העניינים וכל הפעולות הדורים בענייני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשותקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחרי הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען להקב"ה שאינו יכול לקיים המצווה ד"ואכלת ושבעת וברכת" לאמיתתה עד שהקב"ה יושיבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא.

(משיחות ש"פ וירא תשנ"ב)

מהותו להיות בטבע מדת החסד, וגם כמה שמייגע את עצמו לשנות טבע המדה שלו לא תשתנה המדה בעצם, רק יכול להיות התעלמות איזה כח לפי שעה ולהתנהג בהמדה הפכיות, וכמו אברהם אבינו ע"ה שכבש את רחמיו מעל בנו יחידו והתנהג במדת הגבורה, שזהו רק לפי שעה שיש בכח הנפש להעלים איזה כח לגמרי, וגם זה היה בדרך נסיון והיינו רק לקיים רצון ה' יכול להיות התגברות כזאת.

(המשך תער"ב ח"א ע' תקט)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"א

ארדה נא ואראה (יח, כא)

אנשי סדום אמנם חטאו במעשיהם הרעים. אך הקב"ה הסתכל ב"סוף מעשיהם" - האם הם יתחרטו ויחזרו בתשובה על מעשיהם הרעים, או שיעמדו ברשתם.

(על"פ ספר המאמרים' תש"ג ע' 88)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחינת היחידה) שבכל אחד ואחד מישראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) - כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", ואילו לא היו מתערבים עניינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו' הי' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח שדורנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל ענייני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיקובים כו', וכיון שכך, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

(ספר השיחות' ה'תשנ"ב ע' 95)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ארדה נא ואראה (יח, כא)

"ארדה נא" - לשון ירידה - הוא מלמעלה למטה, היינו להשיג בחסד החסד ללמד זכות; "ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו" - דהיינו אם עוונם גדול מנשוא כל כך, עד שגם על פי החסד לא יוכל למצוא זכות, אז - "כלה"; "ואם לא" - פירוש אולי על ידי החסד יוכל ללמד זכות כו'. ושוהו מה שכתוב במדרש: "ארדה נא" - ממדת הרחמים למדת הדין.

(תורה אור' פרשתנו טו, ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

הכצעקתה הבאה אלי (שם)

בעשות אדם פרטי איזה דבר רע יורשם הפועל הרע הזה ויעשה ממנו צירופים רעים בשרשו הרוחני. ועולה עוד למעלה יותר על ידי הממוצעים הרבים עד רום המעלות ממש, עד שעולים לבחינת העצמות ממש. וזהו "הכצעקתה הבאה אלי".

(תורת חיים' פרשתנו ק, ד)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

אשר אהבת את יצחק (כב, ב)

האדם מתענג דוקא מדברים שהם היפך טבעו. ולמשל: נפש עייפה, בעת תוקף החום, רוצה מים קרים דוקא; ומי שקר לו ביותר רוצה מים חמים דוקא.

וכן בני ישמעאל, ששרשם מבחינת החסד, אוהבים נגונים של עצבות ומרירות, ואילו בני אדום, ששרשם מבחינת הגבורה, אוהבים ניווני שמחה.

ולזאת, אברהם שמדתו חסד ואהבה, אהב את יצחק שמדתו גבורה ויראה.

(על"פ אור התורה' ח"ד ע' א'תתלה)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ויקרא שם בשם ה' א-ל עולם (כא, לג)

ולא כתיב א-ל העולם, לפי שעולם מקבל תמיד חיות מן אלקות, וכמו שכתוב: "המהדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית" - מאין ליש, ולכך כתיב 'אל עולם' כיון שתמיד מקבל העולם חיותו. ועוד יש לומר שהוא לשון נצחיות וכמו שאמרו רז"ל: "כל מקום שנאמר נצח סלה ועד אין לו הפסק מן העולם ועד העולם", והיינו שיומשך מלמעלה מן הזמן גם בזמן ומקום.

(ספר המאמרים' תר"ל ע' יט)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

הטבעיות לא תשתנה לעולם, דמי שהוא איש החסד לא ישתנה לעולם לאיש הגבורה, וכן מי שהוא בטבע הגבורה לא ישתנה בעצם